

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hırde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

78. szám.

Brassó, Szombat, július 10-én.

II. évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ“

ezimű

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap
harmadik évnegyedére.

Lapunk 1886. július elsejével a harmadik év-
negyedbe lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. —
Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: sziveskedjenek előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beküldetnek.

Előfizetési árak:

Félévre (jul.—decz.) 3 frt 50 kr.
Negyedévre (jul.—sept.) 1 frt 80 kr.
Külföldre (egész évre) 20 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó“ kiadóhivatalába.

Kivánatra bárkinek mutatványszámmal készsége-
sen szolgálunk.

A „BRASSÓ“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Az első fecske.

Ezen válságos iparviszonyok között na-
gyon természetesnek fogja találni mindenki,
hogy akkor, midőn iparosok százai meg százai
kenyér nélkül állanak, az ezeken való segít-
ség képezze állandóan a napikérdés s foglal-
koztassa az érdekelteket.

Nemcsak természetes, de legszentebb kö-
telesség ez; mert ha tétlenül nézzük, mint
pusztulnak iparosaink s vándorolnak ki: ak-
kor egyszersmind önmagunkat is kell vádol-
nunk.

E vád azonban Brassó városát nem ter-
helheti. Kezdvé érdekeinkért mindég a legna-
gyobb részvételt viseltetett főispánon, mindenki
az iparosok helyzetének javításán fáradoz.

Egyrészt gyűjtés rendeztetett, hogy a nyo-
mor első percei enyhíthessenek, másrészt új
mód kerestetik új fogyasztó piac szerzésére.

Az első pillanatnyi, az utóbbi állandó,
jövőre kiható kíván lenni.

A pillanatnyi segítyt a „Gewerbeverein“,
az állandó segítyt a „kereskedelmi és ipar-
egylet“ akarja nyújtani.

S különösen ez utóbbi egylet az, mely
az ipar megmentésére egymaga is annyit tesz,
mint eddig összes egyleteink nem tettek. A
kereskedelmi és iparegylet mintákat állít össze,

sze, csak e napokban adatott ki ismét vagy
ötszáz átírat ez ügyben az egyes termelőkhez;
a minták, mielőtt beérkeznek, szétküldetnek
az anyaország s erdélyi részek minden na-
gyobb városába, hol lelkes honfiak veszik ke-
zőkbe az ügyet s szereznek megrendeléseket.
— Így kezd az egylet kicsinyben, s ha erői
engedik, folytatni fogja nagyban.

Egy része a mintáknak már elment. —
Kolozsvárról jöttek is már megrendelések posz-
tóra csoportosan. Ez az első fecske. Kolozs-
vár, az erdélyi részek fővárosa, minden haza-
fias mozgalomnak központja, nyújtotta legelőbb
a segítő jobbot; nyújtotta ügyünknek egy lel-
kes harczoza, egy apostol: Sándor József, kul-
turegyleti titkár, a ki kezébe vette ott ügyün-
ket s s hihetőleg diadalra is juttatja. Az ég
áldja meg fáradozásáért!

Kolozsvár után Maros-Vásárhely. Ott a
tűzoltók téli ruházatára Brassóból fogják fe-
dezni a szükségleteket. Az iparegylet mintákat
küldött oda is; az eredmény nem maradt el,
a megrendelés már jelezve van.

Marosvásárhely után Miskolcz. Ott a vá-
rosi s megyei szolgálak, rendőrök, tűzoltók stb.
felruházása van folyamatban. Már is kimon-
datott a hazai ipar igénybevétele. Oda is min-
tákat küldött a kereskedelmi és iparegylet;
ott Radvány iparkamarai elnök ur állott az
ügy élére és nemsokára onnan is megjő a
rendelés.

Amde a kereskedelmi és iparegylet itt
még nem állott meg. Gondoskodott arról, hogy
érdekünkben a fővárosban is kellő érdeklődés
keltsék fel; hogy ott is piacot találjunk
egyes iparágaink számára. Kétségtelen, hogy
siker koronázza már legközelebb ezt is.

Az egylet felkérte az összes hazai főispá-
nokot külön levelekben: érvényesítsenek befo-
lyásukat oda, hogy a megyei s városi hajduk,
rendőrök stb. szükségletei tőlünk szereztessenek
be. Az egylet gondoskodott a megfelelő minta-
kollektiók összeállításáról. Összesen 64 minta-
gyűjtemény már el is ment a főispánokhoz,
kik bizonyára figyelembe veendik annyi ipa-
ros érdekében emelt kérésünket.

Amde ennek hasznát nagyobbára csak a
szövő-iparosok veszik; hátra vannak még más
iparosok is.

Ezekre is gondolt az egylet. Már is fel-
hívta az összes hazai bányaigazgatóságokat,

hogy szükségleteiket kötélárukban, posztóban
s lábbeliekben tőlünk fedezzék. A szükséges
minták — a mennyire lehetett — oda is el-
küldettek s másrésztől gondoskodott az egylet
arról is, hogy az egyes vidékeken divó ipar-
cikkek mintáit megszerezze, így akarván az
ottani igényeknek megfelelőleg termeltetni az
árukat nálunk.

Debreczen mintákat kér. Kapott is már.
Onnan e hó 18-án nagy társaság rándul le
Brassóba. Lehet, hogy a mikor jönnek, már
megrendeléseket hoznak. Szándékuk, hogy tele
erszénynyel jöjjenek.

Szóval: a kereskedelmi és iparegylet tu-
datában van annak, mi a kötelessége e perc-
ben. Meg is tevel annak becsületesen. Nem
tanácskozik, nem beszél, nem lármázik sokat,
hanem cselekszik.

Beszéljen a tett. Az első fecske: Kolozs-
vár beszél. Utána jönnek bizonyára nagyon
rövid idő alatt a többiek is. A fődolog: ter-
jeszteni iparunkat. Piacot hódítani egyszerre
nem lehet, — csak fokozatosan. Ezt akarja a
brassói kereskedelmi és iparegylet. Ezt teszi
és fogja tenni.

Belföld.

A függő államadósság ellenőrzésére kiküldött
országos bizottság Bécsben, 1886. évi július hó 5-ik
napján tartott XXII-ik ülésében az államjegyzék for-
galmai összegét 1886. évi június hó végével követke-
zőnek találta: A bizottság saját feljegyzései alapján a
tulajdonképeni államjegyek összege: 1 forintokban
64.894.929 frt, 5 frtosokban 110.445.555 frt, 50 frto-
sokban 143.006.300 frt, összesen 318.356.784 frt. A
közös pénzügyminiszterium hivatalos közlése szerint a
sóbányakra bekeblezett és forgalomban lévő zálogje-
gyek összege 93.641.462 frt 50 kr. Összesen 411.998.246
frt 50 kr.

Az ideai honvédségi hadgyakorlatok. A magyar
királyi honvédség az idén nem fog nagyobb összpön-
tosított gyakorlatokat tartani, e helyett azonban a dan-
dárak saját sátoztáboraikban, Maros-Vásárhely, Lugos,
Kassa, Nyitra és Pécs városok környékén fogják vé-
gezni a gyakorlatokat, mindenik dandár a saját pa-
rancsnokának vezénylete alatt. József főherczeg az
idén szokott nyári körutját nem fogja megtartani. A
gyakorlatok alatt a honvédség egyéves önkétségi saját
zászlóaljukhoz fognak beosztatni.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: Brankovics György.

(Folytatás.)

— Ha okos ember, igen! Figyeljen rám. Rövid
leszek. Van egy gyámleányom. Tizenhat éves, szép
és okos, de már anya. Ne szakítson félbe. — A le-
ánya születésekor elveszté atyját, anyját, idegen ház-
nál növekedett föl, a hol úgy látszik, nem igen ügyel-
tek rá. Beleszeretett egy magyar ifjuba, Zólyomy
Sándorba, a ki Pozsonyban végezte tanulmányait s a
kinek atyja halálos ellensége. Én e viszonyt, midőn
tudomást szereztem róla, elleneztem; az ifjút rögtön
kiutasítottam Pozsonyból, gyámleányomnál azonban
ez óvőrendszabályokkal megkémtem: már anya volt.
Elhatározásomat mindez meg nem ingatta. Gyűlölöm
a Zólyomy családot, Sarolta sohasem lesz annak a
becstelen ifjunak a neje, hanem...

— Hanem? — kérdi gépiesen a szünetelő grófra
vetve szemeit az ál-barát.

— Az öné, ha akarja!.. Sarolta itt van az Orso-
lyák zárdájában s egy éves fia Pozsonyhoz közel, egy
régí vadászom nejevel az ugynevezett Farkasvölgyben
gondoztatik. Most öt óra. Ön hét órákor megesküszik
Saroltával, kocsikba ül, Farkasvölgybe hajt, meg az

éjjel átveszi s törvényes fiává avatja a gyermeket s
Krakóba utazik. Én önnek Sarolta hozományaként
azonnal átadok huszezer forintot s ha Krakóba érke-
tek, még harmincezer forintot küldök utánok. Nos?

Az ál-barát úgy tőn, mintha küzdött volna ön-
magával. Ósdy gróf hévvel folytatta a rábeszélést:

— Saroltával elhittem, hogy Zólyomy Sándor
párhaj áldozata lőn s így idővel még szívét is meg-
nyerheti. Sarolta ezután is megkapja évenként az egy
ezer forintnyi zsebpénzt, önt pedig biztosítom további
kegyeimről.

— Nagy horderejű lépés szóla az ál-barát —
de legyen meg Excellenciád akaratja. Megnősülök!

Ósdy gróf megrázta az ál-kapuczinus kezét, az-
után íróasztalához sietett, ennek fiókjából husz darab
új ezrest olvasott ki s egy kész nyugtát vett elő.

— Jöjjön ide, — mondá Ósdy, vegye át a pénzt
s írja alá a nyugtát.

Az ál-kapuczinus átfutotta szemeivel az okmányt,
mely szóról-szóra így hangzott: „Nyugta. Husz-
ezer forintról, mely összeget a mai napon gróf Ósdy
Lipót urtól, mint nóm Farkasvölgy Sarolta gondnoká-
tól, az ötvenezer forintnyi hozomány első részleteként
készpénzben átvettem. Kelt“ stb.

— Ott a toll! — mondja a gróf türelmetlenül.

— Bocsánatot kérek, kegyelmes uram, — vála-
szolá az ál-barát. — Nem tudok varrni-tollal, mi sze-

rencsére magammal hoztam íróeszközeimet; azonnal
készen vagyok.

— E szavakkal benyult csuklyája belső zsebébe
s egy ludtollat, meg egy tentatartót halászott elő. Az-
után egész nyugodtan letelepedett az íróasztalhoz s
lassu, komoly vonásokkal aláírta a nyugtát. Aláírás
után tentatartójának alsó részén megnyomott egy kis
gombot, mire szép zöld színű porzó hullott ki abból.

— Szép írás! — jegyzé meg a gróf, a nyugtát
átvéve s az aláírást megtekintve. — De most siessen
átöltözködni s pont hét órákor csengessen az Orsolyák
zárdájának kapuján. Én már ott leszek!

Az ál-kapuczinus meghajtotta magát és sietve
távozott.

Ósdy gróf egy ideig mozdulatlanul állt, azután
kezeit dörzsölgetve, ugrándozni kezdett a teremben.

Ez sikerült! Pompás gyerek ez a Tarnovszky-
Lopsánszky; vagy Lopsánszky-Tarnovszky; gondom
lesz rá, hogy ne maradjon mindig kamarális tiszt.

— Kegyelmes ur! — hangzott ismét az ajtóban
a fekete harisnyás komornok szava.

— Mi kell megint? mordult rá Ósdy mérgesen,
restelve, hogy az ugrándozáson rajta kaptott.

— Ismét egy kapuczinus barát kér bebocsát-
tatást.

(Folytatása következik.)

Adatja pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

K ü l f ö l d.

A legujabb keleti válság. A „Times“ Oroszországnak Batumra vonatkozó eljárását illetőleg következőleg ír: A berlini szerződés e fontos cikkének cinikus felmondása alapos bizalmatlanságot kell hogy keltsen az angol államférfiaknál és az angol közvéleményben az orosz kormány becsületessége iránt. E felmondás hasonlít az 1870-iki esethez, midőn Oroszország a párisi szerződésnek a Feketetengerre vonatkozó cikkeit mellőzte. Ha Angolország ismét arról fog biztosítani, hogy az orosz diplomáciától távol al minden rosszakarat, akkor vissza fog emlékezni erre az esetre és el fogja mondani, hogy Oroszország az angol szabadelvű kormány nehézségeit rendszerint a nemzetközi szerződés megszegésére használta fel.

A „Politische Nachrichten“ megerősíti azt a hirt, hogy Oroszország kitörülte Batumot a szabad kikötők sorából s megjegyzi, hogy az intézkedés csak a „Journal de St.-Petersbourg“ legutóbbi cikkének felel meg, mely Bulgária ellen irányulva kijelenté, hogy Oroszország nem akar többé egyedül örködni a berlini szerződés pontjai fölött.

Az angol képviselő választások. Ámbár nagyon valószínűtlen, hogy Gladstone a választásoknál többségre vergődik, mégis kétségtelen, hogy a konzervatívok se fognak többséggel rendelkezni. Gladstone a parlament előtt azonnal a bizalmi kérdést fogja fölteni és nincs kizárva, hogy ebben az esetben a szabadelvű pártnak ugynevezett unionista tagjai támogatásukban fogják őt részesíteni, fentartva maguknak az ir politikára vonatkozólag a cselekvési szabadságot.

Román lapszemle.

»Rég megszoktuk, hogy magyar hivatalnok ajkairól még csak ne is halljuk Erdély nevét« írja a „Gaz.“ Hát azt megszokta-e, hogy mióta Muntenia és Moldova egyesülvén, Románia lett az ő becsületes nevük, többé egy román hivatalnok sem veszi ajkaira a Muntenia és Moldova neveket? Ez kérem, egészen más.

»Ez az ország mióta fuzionáltatott Magyarországgal, nem számít a hatalmon levőknél, csak is mint az ő uradalmok, mely jó képviselők választására és a kormány mindenféle fogására.« Hogy Moldova mennyit számít az unió után a Dimbovicza mellett: ezzel kinek mi gondja. Ott a szurony és puska tusa, ha valaki az uniót bolygatni merné, de hát ez ott van. Csak Erdély uniója, csak ez a szálka.

»A románok, Erdély lakosainak közel kétharmada, rendszerez üldözés által az államélet minden államásairól vissza levén üzve, a magyarok lettek urak az egész területen. Ők igazgatják, ők itélik, ők vezetik Erdély közügyeit és ők követelik annak képviselését a parlamentben is. Az erdélyi választókerületekben parancsszóra választott képviselők nem kell, hogy egyebet tegyenek, hanem csak, hogy felálljanak, midőn feláll Tisza, és hogy »igen«-t vagy »nem«-et mondjanak vele együtt. Ezért jó jutalmat kaptak; vagy új állomásokat alkottak számunkra és atyafiak számára, annyira, hogy kevés kivétellel minden közhivatalt a magyarok foglaltak el a Czárában.« »Czára« alatt a román Romániát szokta érteni s így magyarok foglaltak el Romániában minden közhivatalt. Oh nem, Erdélyben van ma ez így. Így bolondit a „Gaz.“

»Ment, a hogy ment eddig. De egy időtől fogva változott a helyzet az »erdélyi részekben.« Nem segít többé sem a keresztvetés, sem Tisza kegye, melyet a »hazaárulók« felfedezésével szereztek, sem a hangzatos szavak a »hazafiságról« és az »állameszméről.« »Erdély népe, melyet a hallatlan adókkal csontig kicsavartak, mit legnagyobb részben a közpénzeknek a hatalomban ülők által történt elfecsérelése okozott, a mindennapi kenyér után kiált és ez különbség nélkül történik az elnyomott és az elnyomó elemek részéről. A szomszéd lálammal való vámháboru még inkább megnehezítette az erdélyi népség szomorú gazdasági helyzetét. Székelyek, magyarok és szászok talán még inkább siratják veszteségeiket, mint a románok siratják a gazdasági nyomorúságot, a melybe jutottak.

Az erdélyi kereskedés és ipar meg van bénítva; Erdély megvetve, elhagyatva, minő volt és minő ma, valóban siralmas állapotra jutott. Ez aztán megérdemel a Dimbovicza mellől egy »Bene merenti« rendjelt! Hogy fognak tapsolni oda át e sorok olvasására! Ha élne Rosetti, ki már a 60-as években készült volt Erdélyt elfoglalni, hogy villognának ez örömtől nagy fekete szemei s hogy mondaná bizalmas körben: Aha, lám érik Erdély, nő csak rajta, csak kitartás; ma-holnap ölnkbe hull mint az érett patrazsele. Még a Kárpátoknak sem kell elsülyedni, pedig szerinte már akkor elsülyedtek volt, mikor a magyar honvédek ismét életre hívták s Erdély kérve-kéri, hogy fogadja be őt a szabad Románia szolgáló leánynak, mint a Kokona Khiricza a bácsfalusi csángó leányt.

Milelte a Gazetát, hogy tegnap a román és német népoktatást találta gultaütöttnek s ma már az egész Erdélyt? Gr. Bethlen A. Brassó- és Szebenmegyék érdemes főispánjának szebeni hazafias beköszöntő beszéde az, melyből míg a méh mézet, addig a pók mérget szív.

De tehet-e arról mlgs. gr. főspán, ha kicsavarja a »Gaz.« e szép beszédnek a nyakát, ha kikapkod belőle itt-ott egy-egy mondatot s ezekből unióellenes mérget csavar olvasói számára. Ki tehet arról, hogy odáig megy vak szenvedélyében, miszerint az erdélyi magyarságra fogja, nem a hivatali kart érti s a magyar népet úgy mutatja be, mint hazaárulót azaz unióellenest, mely megunta a 20 éves magyar világot. Elég vakmerő azt állítani, hogy ez a helyzet lebegett t. i. az unióvali elégtelenség a nemes gróf előtt, midőn megnyitó beszédében Erdély multjáról megemlékezett. Ilyen absurdum csak a »Gaz.«-tól telik ki...

Hát még midőn azon jajgat, hogy: »Erdély nem lehet boldog, mert Trefort a kultus minisztere, Bánfy a főispánja, Moldován az egyetemi tanára és Havas a tanfelügyelője. Őt év alatt a bosnyákok is tulszarnyalnak minket erdélyrészeket a kulturában és jólétben.« Már is megtörtént. Látszik.

Czenkalji.

Gróf Bethlen András főispáni megnyitója

Szebenmegye f. hó 5-iki közgyűlésén.

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Tisztelt uraim!

Örömmel foglaltam el ezen állást, melyre Ő cs. és apostoli királyi felsége és a kormány bizalma helyezett, örömmel, mert alkalmam nyílt, hogy hazámnak erőmhöz képest szolgáljak; ezt a haza mindenik fiától elvárhatja, — és ezért számítok az önök buzgó közreműködésére.

A nehézségek, melyekkel állami életünk szerveszete, nemzetgazdasági kifejlődésünk van egybekötve óriásiak, mindazonáltal, habár nehezen, de mégis haladunk előre, fájdalom azonban ezen haladás nem egyenlő; — Erdély jöllehet politikailag nem létezik, azért még nem szűnt meg földrajzi egésznek, sajátosságos jellegű testnek lenni, saját multtal és különös gazdasági viszonyokkal birni, sajnálatos módon ez azon része hazánknak, melynek haladása a leglassabb — holugyszólván tespedésben vagyunk.

Ez a föld, melyen őseink annyi dicsőségtelejes napot éltek, mely a műveltség, a jóllét és az erő házája volt, ma is arra lenne hivatva, hogy a költészet és művelődés legszebb érzelmeiben versenyezzen és hazánkban ipart teremtsen.

Megvan itt az ipar, a kereskedelem, a földművelés minden tényezője, és mégis zabolátlan folyók öntik el a vetéseket a természet kincsei felhasználhatlanul hevernek a föld mélyében, és ipartermékeinknek még a belföldön sem tudunk fogyasztási piacot szerezni.

És mivelhogy úgy állunk, nem követeli-e sürgősen érdekünk és kötelességünk, hogy vállaltva, egyesült erővel dolgozzunk, hogy a meddő harcokat abbahagyjuk és erőnket a közös cél elérésére fordítsuk?

Valóban azon harcz, melyre reámutattam, nem a túlradó erő természetsszerű nyilvánulása, hanem a minden reményt vesztett hajósok magukat ööl küzdelme. —

A jelenlegi viszonyok közt az egyetértés nemcsak erkölcsi kellék, hanem czélszerű eszköze is az előhaladásnak.

Egy dologról meg vagyok győződve, és ez nem más, mint az, hogy ha a sors részünkre a felvirágzás új korszakát határozta el, e viszály mihamarabb véget fog érni, és azután egyesült erővel, egymást támogatva fogjuk hazánk iránti kötelességünket teljesíteni, és a magyar haza minden polgára nem arra fog nézni, hogy polgártársának melyik az anyanyelve, hanem arra, hogy milyen mértékben fekszik a szívében hazánk létének és fejlődésének kérdése, és mit kell ezért neki tennie; ez a gyógyszer, in hoc signo vinces.

A mit önöknek ígérhetek az, hogy örömet és büszkeséget fogom abban találni, ha a jelzett irány felé önökkel kezdet fogva működhetek.

Ez alkalommal nem mulasztatom el, hogy boldogult elődömről ne emlékezzem meg, kinek hazafisága és kötelességérzete nem szorult dicséretre; a megye őszinte barátját vesztette el benne; ezt mondhatom magamról is.

Midőn ismételve üdvözlöm önöket, mondom: hogy tekintsenek úgy, mint barátjuk barátját.

A közgyűlést ezennel megnyitottnak nyilvánítom.

Városi ügyek.

Szolgálati utasítás a brassói városi rendőrség számára.

(Folytatás.)

31. §. Tolonczkisérlet. A tolonczkisérlet egy toloneczvezetőből és a körülmények szerint még több kísérelőből áll. A toloneczvezető személyesen veszi és adja át a toloneczokat.

A toloneczvezető úgy, mint a toloneczkisérek felelősek a helyes tolonecz kísérésért. A toloneczvezető stb. egy nappal előbb jelöltetik meg az illető szakasz parancsnokától, mire neki magát jelentenie kell a városkapitányságnál.

A boszorkány. (O Ciohanó).

— Oláhországi cigány népmese. —

Volt egyszer egy faluban egy öreg asszony. S összegyűltek ott a nagy leányok és fontak, kalákát csináltak. S odagyűltek a legények is és megfogták a leányokat, tréfálkoztak, birokra keltek velük és csókolgatták őket.

Azonban egyik leánynak nem volt kedvese, a ki megölelje s megcsókolja. Ez egy gazdag oláhnak volt a leánya s három egész napig senki sem is merészkedett őt megölelni, megcsókolni. Ez a nagy leány csak nézte a hozzá hasonlókat, de hozzá senki sem közeledett. Szép volt, olyan szép, hogy hozzá hasonló egy sem volt.

Akkor oda ment egy szép legény, ölebe vette, csókolgatta és ott ült mellette, míg a kakas kukorikolt.

Mikor pedig a kakas hajnalra kukorikolt, elindult. — Az öreg asszony, a kinél szolgálathat vol, megpillantotta, hogy kakas lába van. S meglátván a legény lábait, így szólott: »Mariska, nagy leány, láttál e valamit?«

»Nem vettem észre.«

»Hát nem láttad-e, hogy kakas lábai vannak?«

»Hadd el anyám, nem láttam.«

És haza ment a nagy leány, aludt, felkelt s ismét elment oda a fonóba, a hol még több leány volt.

és kalákáztak. Oda mentek a legények is, és minde-nik elvette kedvesét, s aztán csókolóztak s ott ültek egy ideig s azután haza meniek.

Oda ment annak a szép leánynak is a szeretője, s ölebe kapta, csókolgatta, birkózott vele és ott maradt vele éjfélig.

A kakas pedig elkezdett szólni. Meghallotta ezt a legény, hogy a kakas szólni kezdett és elindult.

Mit mondott a vén asszony, a ki a bordélyban volt? »Mariska vetted-e észre, hogy lólabái vannak?«

»Ha volt sem vettem észre.«

Akkor a leány haza indult, aludt, korán felkelt és dolga után látott. Eljött az est, kapta guzsalyát s elment a bordélyba az öreg asszonyhoz.

S még több leány gyűlt össze. Oda mentek a legények is és mindenik veté kezét a szeretőjére; az a szép leány pedig nézte őket.

Aztán a legények megelégteltek s hazamentek és nem maradt ott leány sem több, sem kevesebb.

S megérkezett a leány legénye, az ő szeretője is. Akkor mit volt mit tenni a leánynak?

Összeszedte magát és a legény vállára tűt szurt czérnával. S a legény, midőn a kakas megszólalt, elindult s nem tudták, hogy hova ment.

A leány pedig korán felkelt, elkészült, czérnát vett kezébe s ennek nyomán meglátta egy árokban, a hol leült.

Akkor a leány maga megijedt s hazament a házához. Estére eljött a legény, a ki az árokban volt, a vénasszony bordélyába s látta, hogy a leány nincsen ott.

Kérdezte a vénasszonyt: Hol van Mariska? »Nem jött el.« Akkor elment a Mariska házához s kiáltá: Mariska ott vagy-e?

Mariska felelé: »Itthonn.« Mond meg nekem, mit láttál mikor a templomba mentél? Mert ha nem mondd meg, megölöm az apádat. »Semmit sem láttam.« Akkor látott ő és megölte a leány apját és elindult árkába.

Estére ismét eljött, Mariska, mond meg nekem, mit láttál? Mariska felelé: »Semmit sem láttam.«

Mond meg nekem, mert megölöm anyádat, mint megöltem apádat.

»Semmit sem láttam.« Akkor megölte a leány-nak az anyját is s elment árkába.

A leány pedig korán felkelt, volt pedig neki tizenkét szögája s ezekhez így szólott: Ime, sok pénzem, sok ökröm, sok juhom van, legyen mindez a tietek, tizenkettőtöké, nektek ajándékozom, mert én estig meg-halok, s legyen a ti bűnötök, ha engemet nem temet-tek az erdőbe ama almafa alá.

(Vége következik.)

Közvetlen az elindulás előtt ugyanott neki a szükségelt pénzölög és netaláni különös rendeletek, továbbá tolonczok okmányai, tárgyai és ékszerei átadatnak.

Ha a tolonczkiséret szekéren vagy vasuton történik, úgy akkép helyezkedjék a tolonczvezető stb. el, hogy a tolonczokra felügyelhesen.

A legközelebbi tolonczállomáson a tolonczok a helyi hatóságnak átadandók, a személyek, okmányok és tárgyakról átvételi elismervény kiállításával. A tolonczkiséret térjen rövid pihenés után még az nap állomására vissza, hol jelentkeznie kell.

Tolonczok megszökéséről a tolonczvezető utközben a legközelebbi hatóságnál jelentést tenni és érkezésével saját állomásán azt feljelenteni köteles.

Ha egy gyalog tolonczaltatót egyén utközben megbetegednék és tovább menni nem tudna, úgy a tolonczvezetőnek lehetőleg egy szekérről, vagy általában járműről gondoskodnia kell, melyet ő aztán elszámol; ugyanez áll egy toloncz halála esetén is.

Az átadás a legközelebbi tolonczállomás helyi hatóságánál történik.

32. §. Az őrszemek és járőrök magatartása. Minden egyes őrszem kötelessége őrkörlete bejárásánál a körülötte történőkre figyelni és rendellenességek esetén a körülmények szerint figyelmeztetve fellépni, és ha szükség, letartóztatást eszközölni; a mennyiben pedig oly rendellenességeket tapasztalna, a melyek közbelépésével nyomban el nem háríthatók, továbbá a melyekben való intézkedés a rendőrhatalóság feladatához tartozik, ezekről felváltása alkalmával, sürgős esetekben pedig nyomban köteles jelentést tenni.

Tiltva van a rendőrnek az őrhelyén való beszélgetés, mert ez által figyelme a szolgálattól elvonatik. Kivételt képez az olyan eset, midőn a közönség részéről valaki a rendőrtől utbaigazítást vagy felvilágosítást kér. Ily esetben a rendőr a kért felvilágosítást vagy utbaigazítást, a mennyiben arra képes, előzékenyen és illedelmesen, mindazonáltal rövid szavakkal megadni köteles. Hogy ezt tehesse, tartozik az őrhelyéhez közel eső utcák, terek neveit, az átjáró házakat, bérkoesi állomások hollétét, orvosok, bábák lakásait, gyógytárak stb. hollétét tudni és általában kerületének viszonyait a legpontosabban ismerni. Tilos a rendőrnek, őrhelyéről messze eltávolozni vagy vendéglőbe és kávéházba betérni.

Ha a rendőr hivatalos teljesítésénél egy ily helyiségbe hivatik, és szolgálatilag kényszerítve van oda menni, úgy ezt bevonulásánál azonnal jelenteni köteles.

Ha a rendőr letartóztatást eszközöl, vagy olyan körülmények állanak be, melyekről sürgősen jelentés teendő, ezen etetben szabad kerületéből eltávoloznia de a letartóztatott átadása és a jelentés megtétele után rögtön őrhelyére visszamenni tartozik.

Több kerületi vagy járőrök találkozásánál a beszélgetés csak szolgálati ügyekre vonatkozzék.

A kerületi és járőrök ne válaszsszák kerületeik bejárásánál mindig ugyanazon utat.

Járőrök rendszeren éjjel küldetnek ki, és szolgálatuk lényegében ugyanaz, mint a kerületi őrké; s ezért a járőrök kötelességéről is az áll, mi a kerületi őrkéiről.

Ha egy kerületi- vagy járőrnek szüksége van a szomszédkerületi stb. őrk segítségére, úgy az illető rendőrnek jelsipjával jelt kell adnia, mire a közellévő őrk annak segítségére sietni kötelesek.

Ha nagyobb rendzavarásoknál ezek sem elegendők, úgy az őrszobából tartalék kérendő ki.

(Folytatása következik.)

Iskolai értesítők.

Öt iskolai értesítőről kell megemlékeznünk. Az áll. főreál; a közép kereskedelmi és ipariskolai, a r. k. főgymnásiumi és r. k. főelemi iskolai és ipariskolai értesítők ezek.

Az első Rombauer Emil, a másodikat Orbán Ferencz, a harmadikat Vargasy Ferencz, a negyediket Killyéni Endre, az ötödiket Biró Sándor igazgatók illetőleg iskolavezetők szerkesztették.

Zavarban vagyunk, ha külön bírálatot kell mondanunk mindenik felett, — nehéz a választás. Akaratlanul is eszünkbe jutt a »ki volt nagyobb?« című költemény. Itt is nehéz volna elbírálni, hogy melyik jobb. Mig Rombauer ur nagy szakavatottsággal ír a reáliskola hivatásáról s indirekte utal a reális oktatás fontosságára, addig Orbán un tőle megszokott alaposággal és készséggel, a maga szép irmodorában indokolja a közép kereskedelmi és ipariskola égető szükségét és hézagpótló voltát. Mig Vargasy ur a gymnasium egy rég érzett hiányának megteremtését, egy konviktus-félt tervez, hogy kontaktusba hozza az iskolát a neveléssel s ezt bő pedagógiai ismeretei egész halmazával indokolja tola meggyőző hatalmával; ad-

dig Killyéni ur a tanonczok sorsával s Biró Sándor ur a nevelés abc.-jével foglalkozik elismerést érdemlő módon. —

Ha mindegyikről külön akarnánk írni, hasábok kellenének. Mutatványokat kellene közölni, hogy az olvasó ismerje meg maga azt, a miről itt csak röviden szólhatunk.

Az értesítők egytől-egyig gondos munkára s szakértelemre vallanak s nem tuzunk, ha állítjuk, hogy kevés iskolának az országban vannak oly értesítői, mint a miénk. Négy értesítő esinos, mondhatnók elegáns kiállítással Alexi könyvnyomdájából került ki, egy, t. i. Biró Sándor uré a Gött nyomdájából való. Az értesítőkben foglalt értekezésekre külön-külön még visszatérünk.

Irodalom, művészet.

Egy nagyérdékű, elvitázhatatlanul irodalmi és művészi érdekű munkának mutatványt füzete készült el a napokban. A munka címe: *»Hazánk jelesei. Magyarország szellemi és anyagi művelődésének vezetői és munkásai arcképekben és életrajzokban. — Kiadók: Dr. Toldy László, a főváros főlevéltárnoka és Klósz György fényképiró. —* A munka célja, hogy mind a bel-, mind a külfölddel megismertesse azoknak arcképeit és életrajzokat, kik hazánk szellemi és anyagi művelődésének vezetői és tényezői. Kiadók e munkára már 1884-ben tették meg az előkészületeket, azonban, részint az akkor kitűzött határidő rövidsége, részint a mult évben közbejött kiállítás, mely a figyelmet minden másról elterelte, gátolták eddig a munka elkészülését. A kiadók, most a megjelenendő munkáról képet akarván nyújtani, egy mutatványfüzetet állítottak össze, melyben minden a munka keretébe felvett csoportból egy-egy lap arckép és szöveg foglalatik, azaz 64 arckép és 20 lap szöveg. A mutatványfüzet megjelöli egyszersmind az egész mű beosztását. Az első lap Rezső főherceg, a 2-ik lap a magyar parlament 9 tagjának arcképet hozza; ezek közül a kormányt 3 (b. Orsz. gr. Széchenyi, Trefort), a főrendiházat 2 (gr. Széchenyi Antal, gr. Zichy Ágost), és a képviselőházat 4 tagja (Matlekovics Sándor, Péchy Tamás, Román S., gr. Zichy Jenő) képviselik. (A nagy munkában ez a csoport a következő 3 csoportra fog oszlani: A.) a kormány, B.) a főrendiház, C.) a képviselőház tagjai.) — A 3-ik lapon a következő 9, a közélet terén szereplő egyén arcképe van: Beniczay Ferencz, Brennerberg Mór, b. Edelmheim-Gyulay Lipót, Gerlóczy Károly, Graf Ede, Klapka György, id. Ormós Zsigmond, Pogány György és Somssich Pál. — A 4-iken a M. Tud. Akadémia következő 9 tagja látható: Batizfalvy Sámuel dr., Hollán Ernő, Hunfalvy János, Lenhossék József, Majláth Béla, b. Mednyánszky Dénes, Pesty Frigyes, Rómer Flóris, és Tarkányi Béla. — Az 5-iken van a m. egyetemnek néhány tanára.

Ez a csoport 3 alcsoportra fog oszlani. A.) a budapesti, B.) a kolozsvári egyetem és C.) a b-pesti műegyetem). — A 6-ik lap az írók, tudósok, szerkesztők köréből hoz néhányat. — A 7-ik lapon látható 9 művész arcképe: 6 alcsoportra fog oszlani: a) festők, b) szobrászok, c) építészek, d) zenészek, e) színművészek, f) dalművészek.) — Végre a 8-ik lapon kiállítás nagy munkájában résztvevő férfiak arcképei. Mindezen képlapokhoz 1—2 oldal szöveg van csatolva, mely képet nyújt a munka szövegéről is. Az illetők irodalmi működése a füzet végén, külön Függelékben van feltüntetve.

A felsoroltakból látszik, hogy a kiadók oly nagy tervet tűztek ki magok elé, melynek kivitele nagy ambíciót, szorgalmat és fáradságot igényel. S ha ehhez hozzávesszük, hogy nem csupán magyar, hanem francia szöveggel is ki szándékoznak adni e munkát, hogy azzal az egész világ értelmisége megismerkedhessék, úgy csak is a közérdek szempontjából ajánljuk mindazoknak, kik bármilyen czímen felszólítást vettek arra, hogy e munka létrehozásához hozzájáruljanak, hogy ezt megtegyék, e hozzájárulás, mondhatni hazafias kötelesség.

Mi csak azt kívánjuk, hogy kiadók terve a nemzeti kultúra érdekében sikerüljön. Végül megjegyezzük, hogy a mutatvány-füzet szerint e mű páratlanul áll külső kivitel dolgában is. Alakja nagy ivrét; a képek mind eredeti kabinetalku fényképek, kivéve Rezső főherceget, mely egymaga foglal el egy lapot.

Helyi és vidéki hírek.

Kinevezés. A vallás- és közoktatási miniszter a brassói állami iskolák gondnokságánál Csiki Endre halála folytán megüresedett helyre Nagy Istvánt nevezte ki.

Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága f. hó 8-án csütörtökön este Nagy-Szebenből városunkba érkezett.

A városi tanács figyelmébe ajánljuk az u. n. víz melletti utat. Egyik legkellemesebb sétány ez, — csak-hogy hasznát venni nem lehet, minthogy örökké olyan sár van ott, hogy az ember elsüllyed benne. Ez iránt ujabbban is panaszt vettük s így figyelmeztetjük a t. városi tanácsot s egyidejűleg a szépítő együletet is ezen sétáhelyre.

Éjjeli támadás. Csütörtökről péntekre virradó éjjelen — mint velünk közlik — egy helybeli százsz tanárt, a mint a lövöldéből hazament, a felső sétátere ismeretlen tettes megtámadta s miután sikerült

óráját s lánczát elvenni, néhányszor felpofozta és odább állott. Meddig késel még rendőrségi reform? Hát a lámpák a felső sétátéren!

A kezdet. Kolozsvárról megrendelés érkezett brassói posztóra az ipar- s kereskedelmi együlethez, mely mintákat küldött oda. A megrendelések már foganatosítottak. Köszönet érte Sándor József kultur-egyleti titkárnak, ügyünk apostolának.

Rosszakarát. Mialatt városunk intéző körei a legnagyobb és önmegtadadó tevékenységet fejtik ki iparunk emelésére s új piac szerzésére, azalatt egy rosszlelkű kereskedő azon dolgozik, hogy minden jó törekvést megfusi. Kolozsvárról hivatalosan arról értesítik a kereskedelmi és iparegylet titkárát, hogy »egy tekintélyes brassói kereskedő úgy tünteti fel a brassói posztómintákat, hogy azok brünni, gráci és bieliczi gyárakból valók.« Elég gyalázat, hogy e nyomasztó viszonyok között még akad ember, a ki erre vetemedik. Mi tudjuk, mindenki meggyőződhetik, hogy az egész csak aljas rágalom.

Posztómintákat kérnek mind sűrűbben a kereskedelmi és iparegylettől. Legujabban Debreczen, Miskolc és Paks városok azok, hova az egylet — felkérés folytán — mintákat küldött. Marosvásárhelyről már biztosítva is van rendelés.

Ingatlanok bírói árverése. Brassóban a telekkönyvi irattár helyiségében 1886. július 15-én d. e. 9 órakor Munteanu Juon és neje ingatlana 381 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverezést Nemes Péter kir. közjegyző foganatosítja. — Pürkeresz községi házában 1886. július 16-án d. e. 9 órakor Hejko Pavelnének ingatlana 171 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést a hosszufalusi kir. járásbíró foganatosítja. — Pürkeresz községi házában 1886. július 17-én d. e. 9 órakor Serbu Radu ingatlana 192 frt. kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni, az árverést a hosszufalusi kir. járásbíró foganatosítja. — Hosszufalu községi házában 1886. július 19-én d. e. 9 órakor Berkar Juon hágyatékának ingatlana fele részére 396 frt. 50 kr kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést a hosszufalusi kir. járásbíró foganatosítja.

A közönség köréből.)*

A t. közönség figyelmébe ajánlhatjuk a klastrom-utca 11. szám alatt lévő férfiruha-üzletet,

mely raktárát ujonnan akarván felszerelni, egy részét kisebb-nagyobb csoportokban a bevásárlási áron alul is eladja. — Valamennyi áru az elismert első rangú gyárakból való s ép azért csak tiszta gyapjúru kerül eladásra, mint sima és csikos divatruk, felső-, kabát-, nadrag- s öltönyszövetek, valamint női esőköpenyszövetek a jelen nyári s bekövetkező őszi idényre.

Ugyanott raktáron vannak kész ruhák gazdag választékban, melyek részben mélyen a beszerzési áron alul adatnak. — Figyelmeztetjük ez üzletre a n. é. közönséget, hogy szükségleteit most jutányos áron fedezheti itt, a mig a készlet tart.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Piaczi árak

Brassóban, 1886. július hó 9-én.

— Zikéli Henrik jelentése. —

H e o t ö l i t e r	Buza	legszebb	6.40
		közepes	6.—
		vegyes	5.40
	Rozs	legszebb	3.60
		közepes	3.—
	Árpa	legszebb	2.50
		közepes	2.30
	Zab	legszebb	2.10
		közepes	1.90
	Törökbuza		4.20
k l o g.	Kása		3.50
	Borsó		3.60
	Lencse		8.—
	Fuszulyka		3.80
	Lenmag		—.
	Burgonya		1.—
	Marhahus		—36
	Disznóhus		—36
	Juhhus		—28
	Faggyu (friss)		—.

Brassai piaczi árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. július hó 10-én.

Román papírpénz	à 20 frankos	8.59 vétel	8.60 eladás
ezüstpénz	à 20	8.56	8.58
Napoleond'or (aranypez)		9.98	10.—
Török lira		11.27	11.28
Arany		5.86	5.88
Orosz papírrubel		122.—	122.50

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Székelyi József. Napoca.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 2441./1886.

Hirdetmény.

Ezennel köztudomásra hozatik, miszerint a m. kir. adófelügyelő úrtól június hó 22-én 12314./1886. szám alatt kelt rendelettel ide beérkezett, az 1886. évre elkészített hadmentességidő kivétési lajstromokat az alólírt városi adóhivatalnál folyó évi július hó 19-étől július 26-ig bezárólag délelőtt 8—12 óráig és délután 3—5 óráig mindenki megtekintheti.

Azok a haddijköteles felek, kik a megtörtént díjkiszabás által magukat terhelve érzik, netaláni felebbezéseiket, melyek a tekintetes közigazgatási bizottsághoz intézendők, és pedig: azon adózók, kik a hadmentességi díjjal már a múlt évben megróva voltak, 15 nap alatt, azaz folyó évi augusztus hó 3-áig bezárólag, s azon adózók, kik a folyó évben a hadmentességi díjjal első ízben rovatnak meg, a haddijtartozásoknak a haddijkönyvecskebe történt bejegyzését követő 15 nap alatt felebbezéseiket a városi tanácsnál benyújtathatják.

Egyszersmind az érdekelt felek különösen figyelemztetnek arra, hogy a kivett hadmentességi díj folyó évi október hó 1-én válván esedékessé és egyszerre legkésőbb november 30-áig befizetendő, mivel ellenkező esetben, ha november hó végével sem fizetik be, december 1-én a kényszerű behajtás feltétlenül alkalmaztatni fog. — Ennek folytán minden haddijköteles fél ezennel felhivatik a f. évre kirótt haddij előírása végett az alólírt városi adóhivatalnál legkésőbb 8 nap alatt megjelenni.

Végül azok a díjkötelesek, kik jelenleg más munkaadónál vannak, mint a haddij-összeírás idején voltak, a IX. t. czikk 4. §-a értelmében felszólíttatnak a beállott változást az alólírt városi adóhivatalnál azonnal bejelenteni.

Brassó, 1886. június hó 30-án.
294) 1—2 **A városi adóhivatal.**

Szám 682.—1886.

(308) 1—3

Hirdetmény.

A felső-tömösi m. kir. vámhivatali épületeken több rendbeli helyreállítás szükséges lévén, ennek költségei 856 frt és 5 krrel előirányoztattak.

Ezen helyreállítás foganatosítása czéljából a nagy-szebeni m. kir. pénzügyigazgatóságnak f. évi június hó 24-én 33676. IIIa. sz. a. kelt rendelete folytán az árlejtési tárgyalás folyó 1886. évi július hó 20-án délelőtti 10 órakor alólírt m. kir. fővámhivatalnál a vaspályán fog megtartatni.

Írásbeli szabályszerű ajánlatok is f. hó 19-én d. u. 6 óráig elfogadtatnak.

Többi feltételek alólírt hivatalnál betekintheők.

Brassó vaspályán, 1886. július 3.

Magyar királyi I. sz. oszt. fővámhivatal.

Szám 979./1886. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Lövi Jakab* végrehajtatónak *Weber János* és *neje* végrehajtatást szenvedők elleni 122 frt 12 kr. tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtatási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a segesvári kir. járásbírósa) területén lévő következő fekvőkre

Telekkönyvi szám	Hely- rajzi szám	Mivelési ág	Kikiáltási ár	Bánat- pénz
			frt. kr.	frt. kr.
1306	2077	szántó	17 —	1 70
2015	2069	"	12 —	1 20
2027	40	kőház	600 —	60 —
"	2332	szántó	6 —	— 60
"	9927	kert	—	—
"	9928	legelő	—	—
"	9929	szőlő	—	—
"	9930	kert	—	—
"	9931	kert	266 —	26 60
2299	11106	kert	245 —	24 50
"	11107	"	94 —	9 40
"	11115	"	—	—

az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi augusztus hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor Segesváron a telekkönyvi hivatal helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1886. április hó 19-én.

A kir. járásbírósa m. telekkönyvi hatóság.

Máthé Albert,
kir. aljárásbíró.

(259) 1—1

Szám 149./1886. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a segesvári kir. járásbírósa 2074./1885. számú végzése által Kolozsvári *Somlyai László* javára N. Buni báró *Szentkereszt Pál* ur ellen 82 frt 15 kr. töke, ennek 1883. év február hó 26. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 31 frt és 70 kr. perköltetés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságra lefoglalt és 400 frtra becsült 2 sárga paripából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 714./1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Nagy-Bunon az alperes udvarán leendő eszkölésére 1886-ik év július hó 20-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságokvételére az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Segesvárt, 1886. július 5

Graef János,
kir. bírósági végrehajtó.

(311) 1—1

Szám 993./1886. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi királyi járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak mohai *Aros István Pista* végrehajtatást szenvedők elleni 17 frt 22 kr. tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtatási ügyében a közhalmi kir. járásbírósa területén lévő, Moha községben és határán fekvő, a mohai 95. számú telek-jegyzőkönyvben A + 163., 164., 741., 1351., 1682., 1749., 2046., 2271/1., 2533., 2688., 2711., 2917/2., 3276., 3658., 3754., 4139., 4448/1., 4636., 4716. helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 600 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi augusztus hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor Moha község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1886. május hó 26-án.

A kir. járásbírósa m. telekkönyvi hatóság.

Vén András,
kir. járásbíró.

(299) 1—1

Négy hetes

dán szelindek kutyák

(313) 1—1 kaphatók

Bolonya, 240. sz. a.

Szegesvári Központi Egyetemi Könyvtár

Új hajfodrászüzlet!

Van szerencsém ezennel tudatni a nagyérdemű közönséggel, hogy az eddig a Nagy-utczában volt Kropácsy-féle fodrászüzletet megvettem és

Leuszer, 26. számú (Gross-féle) házba helyeztem át.

Törekedni fogok a n. é. közönség mindennemű igényeit teljesen kielégíteni, csak kérem szíves jóindulatu pártfogásukat.

Legmélyebb tisztelettel

Pásztory János.

(295) 3—4.

BÉRBE ADÓ

a szent-János-utczában 642. szám alatt levő s

a „Főrapporthoz” címzett borház

ez évi szent-Mihály napjától fogva.

Bővebbet megtudhatni Járossy Jánosnál, nagy-utca 519. sz. a.

(312) 1—3

Nincs többé gyomor baj!

Legdrágább vagyona

minden embernek az egészség. Az egészség fentartás szempontjából ajánlom az én kitűnő szeremet mindenféle gyomor baj ellen; különösen hatásos a gyomor-gyengeségnél étvágyhiánynál, gyomorsavanyúnál, puffadságnál, kólikás bántalmaknál, gyomorhurutnál, émelygésnél, gyomorégésnél, homok- és kőképződésnél, tulságos nyálkasság ellen, undor és hányás ellen, főfájás ellen és minden tulságos étel és ital által megterhelt gyomorbajoknál. Egy házban sem volna szabad hiányoznia a „Gyomor- és hideglelés elleni csöppeknek.” — 1885. évi augusztus 13-án, midőn a kolera oly nagyban dúlőngött Spanyolországban, kísérlettel végett küldtem oda ezen csöppekből, hol a kolera ellen meglepő sikerrel alkalmaztattak. — Ára egy üvegnek 1 frt 5 kr.; 3 üveg 3 frt; 6 üveg 5 frt 50 kr. használati utasítással. Egyedül s kizárólag a készítő **Lefkovich Tóbiás**-nál Budapesten, VI. kerület király-utca 36. sz. a. kapható. Vidéki megrendelések a díj előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel teljesíttetnek. Naponként háromszori posta szétküldés a világ minden része felé.

(250) 5—5

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe Brassóban, a Czérna- és Nagy-utca sarkán lévő, dúsan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és karpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófa founirok négyszögláb 3 krért kaphatók.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

(149b)

Kovácsnai és Keresztesy

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főtér

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdivatosabb női ruhaszövetekkel ujonan ellátott raktárukat, u. m. lyoni selyem, faillek, merwelieuzok, bársonyok, gyapju, beige, crepp, loden és cachmirok minden divatos színben és feketében. Női és férfi öltöny-kelmék (posztók), mosó creton satin és toillek a legszebb mintákban. *Benedict Schroll-féle chiffon, shirting* és másznak minden szélességben. Női és gyermek szalmakalapok és hozzátartozó diszek, u. m. csipke, virág, toll és szalagok; eső- és napernyők, irha, selyem, czérna-késztyűk minden ruha színben; továbbá legújabb mintájú csipke- és jutte-függönyök terítők, sofa, futó- és falszőnyegek igen előnyös árak mellett.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillok készítésére pontos kiszálgat és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.